

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Piątek dnia 28 Kwietnia r. s. 1833 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.
Sankt-Petersburg d. 18 kwietnia.
NOWINY DWORU.

W poniedziałek, d. 17 kwietnia, z okoliczności rocznicy Narodzin Jego CESARSKIEJ WYSOKOŚCI, PANA NASTĘPCY CESARZEWICZA, WIELKIEGO XIAŻĘCIA ALEXANDRA NIKOLAJEWICZA, NAYJAŚNIEJSI PAŃSTWO, CESARZ JEGOMOŚĆ i CESARZOWA JEYMOŚĆ raczyli słuchać w wielkiej Cerkwi Zimowego Pałacu Liturgii Boskiej, na której znaymowali się ICH CESARSKIE WYSOKOŚCI, PAN NASTĘPCA CESARZEWICZ, PAN WIELKI XIAŻĘ MICHAŁ PAWŁOWICZ i WIELKA XIEŻNICZKA MARYA NIKOLAJEWNA. Członkowie Rady Państwa, Ministrowie, Senatorowie, Urzędnicy Dworu, znakomitsze obojey płci Osoby, Jenerałowie i Oficerowie Gwardyi i Armii znaydowali się także na Liturgii, po której Członkowie Najswiętszego Synodu składali powinszowania NAYJAŚNIEJSZYM CESARSTWU ICHMOŚĆ w Cerkwi, Osoby zaś Korpusu Dyplomatycznego w sali Tronowej.

Za powrotem do wewnętrzných apartamentów, CESARZOWA JEYMOŚĆ raczyła przyjmować pozdrowienia Dam, Członków Rady Państwa, Pann Jenerał-Adjutantów i Adjutantów Skrzydłowych Jego CESARSKIEJ MOŚCI, pierwszych i drugich Urzędników Dworu i Sekretarzów Stanu.

Tegoż dnia, Jego CESARSKA WYSOKOŚĆ PAN NASTĘPCA CESARZEWICZ przyjmował w Swoich pokojach powinszowania Członków Rady Państwa, pierwszych i drugich Urzędników Dworu, Sekretarzy Stanu, Jenerałów i Admiratów, Jenerał-Adjutantów, Jenerałów Orszaku Jego CESARSKIEJ MOŚCI, Jenerał-Poruczników i Vice Admiratów, Jenerałów Korpusu Gwardyi, Adjutantów Skrzydłowych i Adjutantów Jego CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO XIAŻĘCIA MICHAŁA PAWŁOWICZA.

Wieczorem miasto było oświecone. (G.S.P.)

— Przez NAYWYŻSZE rozkazy dzienne: D. 13 kwietnia. Deżurny Jenerał 1szej Armii, Jenerał-Major Karpow 2gi uwolniony na urlop do błot Krymskich i wód morskich na półczwartą miesiąca. Adjutant J. C. W. W. X. MICHAŁA PAWŁOWICZA, Półkownik półku huzarów Gwardyi, uwolniony do wód Emskich na 6 miesięcy. Zmarły Orenburski Wojenny Gubernator i Dowódca oddzielnego Orenburskiego Korpusu Jenerał-Adjutant, Hrabia Suchtelen 2gi, wykreśla się z listy rang. — D. 14 kwietnia. Dowódca połączonej brygady 4tej dywizyi pieszej, Jenerał-Major Szjerman 1szy, naznaczony Dowódcą 1szej brygady 2giej dywizyi Grenadyerów. Przeznaczeni liczyć się w Armii: Były Dowódca półku pieszo Marszałka Polnego Xiażęcia Wellingtona, Półkownik Wendorff 1szy. Były dowódca mohilewskiego półku pieszo półkownik Xiażę Kozłowski 2gi, byłego 6go półku Karabinierów, Dowódca półkownik Bistrom 5ty. — D. 15 kwiet. Dyrektor Kancellaryi Naczelnika Głównego Morskiego Sztabu Jego CESARSKIEJ MOŚCI i pełniący obowiązki Jenerała Deżurnego tegoż Sztabu, Jenerał-Major, Jenerał-Adjutant Perowski 2gi, przeznacza się do sprawowania obowiązku Wojennego Gubernatora i Dowódcą oddzielnego Korpusu Orenburskiego, z zostawieniem przy dawniejszych nazwaniach. (R.I.)

— NAYWYŻSZY Ukaz J. C. M. do Rządzącego Senatu, dnia 15 kwietnia: „Naznaczywszy Manifestem, w dniu dzisiejszym nastąpił *), zebranie rekrutów, w guberniach: Kijowskiej, Po-

dolskiej, Wołyńskiej, Mińskiej, Wileńskiej, Grodzieńskiej i Obwodzie Białostockim, Rozkazujemy:

1) Na umundurowanie rekrutów przyymować od zdających pieniądze podług cen, do ostatecznej możliwości zmniejszonych, mianowicie po dwadzieścia sześć rubli.

2) Żydów, w pomienionych guberniach zamieszkałych, jak od stawienia remanentowych z 96go naboru rekrutów, tak i z nowo naznaczającego się częściowego naboru, na ten raz uwolnić.

Rozporządzenia co do części woyskowej zostawiliśmy Ministrowi Woyskowemu, a rychło uskutecznienie i ukończenie tego naboru w terminie naznaczonym, wkładamy na pieczędliwość Rządzącego Senatu. (G.S.P.)

NAYWYŻSZE Ukazy: Do Rządzącego Senatu. 26 m. Sekretarz Izby Skarbowej Mohylewskiej Radca Honor. Konopacki, podniesiony zostaje do stopnia Assessora Kollegialnego.

Do Kantonu Dworu.

25 marca. Alexander Krzysztof Lemleyn otrzymuje tytuł nadwornego Dentysty; 1 b. m. Panny Barbara Nielidow, baronessa Julia Kreütz, Darya Bartolomey i Alexandra Szkurin mianowane Freylinami N. CESARZOWEY; tegoż dnia Rzecz. Radca Stanu Alexander Tałyzin, a 2 b. m. przeniesiony z woyskowej do cywilnej służby pułkownik Alexander Muchanow, mianowani Szambelanami Dworu J. C. M.

— Rozkazy CESARSKIE oznajmione Rządzącemu Senatowi przez P. Ministra Sprawiedliwości.

Z powodu zatwierdzonego przez N. PANA w d. 18 listopada 1830 roku zdania Komitetu PP. Ministrów, o zapotrzebowaniu od zamieszkałych w guberniach zachodnio nadmorskich szlachty dowodów na używane przez pewne familie tytuły Hrałów i Baronów, Marszałek gubernijalny Kurlandzki prosił, w imieniu teyże szlachty, o ustanowienie oddzielnej na ten przedmiot Komisji. Z tego powodu N. CESARZ JMC. na zdanie Komitetu PP. Ministrów, w dniu 7 marca b. r. raczył rozkazać, co następuje: 1) Tak w Kurlandzkiej, jak i winnych Zachodnio nadmorskich guberniach, pozwala się przybierać pomienione tytuły tym starożytnym szlacheckim familiom, które wczasie przyłączenia takowych prowincy do Rosji, były już zapisane do tamecznych ksiąg rodowości szlacheckiej, i których członkowie potén w ukazach, reskryptach i innych aktach publicznych nazywani byli Baronami. 2) Wszelkim innym, którzy, nie należąc do starożytnej tych gubernii szlachty, sami w późniejszym czasie przywłaszczyli sobie tytuł Baronów, jeżeli oddzielenie praw swoich dowieść nie mogą, surowie zabrania się pisać się i mianować Baronami, pod obawą prawnego ukarania, chociażby nawet ktokolwiek z nich w ukazie lub reskrypcie nazwany był Baronem. 3) W zastosowaniu do tego, co w Ustawie 18 listopada 1830 właściwie o dowodach szlacheckich przepisano, wszyscy, noszący tytuł Baronów, mają popierać prawo swoje do niego, przy zdarzających się potrzebie, świadectwami Komitetów Szlacheckich, czyli Deputacy Wywodowych, które w wydawaniu takowych, lub w odmowieniu proszącym, mają się trzymać zasad, wyłożonych w 2ch poprzedzających artykułach. 4) Gdy przez postanowienie niniejszych prawideł rzecz ta ostatecznie się rozwiązuje, przeto nie ma potrzeby ani ustanawiania oddzielnej Komisji, ani przedstawiania do Heroldyi dowodów na tytuł baronów, które w każdym razie zastąpionemi będą przez wzmiankowane świadectwa. Co się zaś

*) Manifest ten umieszczony w poprzedzającym N. 49 K. Lit.

tyczy tytułu Hrabi, w tym względzie pozostaje w swej sile postanowienie 18 listop. 1830, gdyż tytuł ten, wypływający z innego źródła, bez aktów pisemnych lub innych jasnych i wyraźnych dowodów, nikomu prawnie należeć się nie może."

Przez P. Ministra Skarbu.

25 m. Radca Izby Skarbowej Witebskiej Asses. Koll. Czesławski, (w liczbie innych) podniesionym zostaje do stopnia Radcy Dworu. (T.P.)

— D. 6 marca umarł w Astrachaniu, w 51szym roku życia, Radzca Stanu, Nikołaj Feodorowicz Ostołopow, znajomy z wielu prac literackich. Przed śmiercią poprawił i skrócił wydany przez się w 1821 roku *Słownik dawney i nowey poezyi*, i gotował się do nowego wydania tego dzieła. (G.S.P.)

Warszawa dnia 30 kwietnia.

Dnia onegdayszego przed południem na pokojach Zamkowych, obecni w tutejszej stolicy Jenerałowie, Członkowie Rządu, Officerowie wszelkich stopni, Urzędnicy Władz rozmaitych, powitali JO. Feldmarszałka, Xięcia Warszawskiego, Namiestnika w Królestwie.

— Dnia 1 maja —

Dnia onegdayszego, jako w doroczną uroczystość Urodzin J. C. MOŚCI CESARZEWICZA, WIELKIEGO XIĘCIA ALEXANDRA NASTĘPCY TRONU, rozpoczynającego rok 16 życia, przyjmował na pokojach Zamkowych, JO. Feldmarszałek Xięgi Warszawski powinszowania znakomitych osób, po czém odbyło się w Kaplicy Zamkowej nabożeństwo. Wieczorem u JO. Xięcia Feldmarszałka był wieczór z tańcami. (G.W.)

— Wczoray zszedł z tego świata JX. Biskup Geraziński, Wawrzyniec Gutowski.

Pan Tatarkiewicz, uczeń sławnego Torwaldsena mianowany został w Krakowie Profesorem rzeźbiarstwa w uniwersytecie Jagiellońskim. (G.C.)

A U S T R Y A.

Wiedeń d. 19 kwietnia.

Jeden tutejszy, bardzo znaczny dom handlowy, otrzymał dziś przez nadzwyczajną okazję wiadomość z *Konstantynopola*, że przednia straż Armii Rossyjskiej, składająca się z 5000 wojska, przybyła przed stolicę Państwa Tureckiego. W *Konstantynopolu* powszechna panowała spokojność; spodziewano się tam także wkrótce nastąpić mającego załatwienia sporu *Mehemeda Alego*, gdyż wszystkie Mocarstwa Europejskie zdawały się wspólnie i w porozumieniu dążyć do jednego celu; z tego też powodu zapewniano sobie naysympatyczniejsze rezultaty z układów Pani *Varennes* z *Ibrahimem* Paszą. Wiadomość oprzybyciu Rossyan przed *Konstantynopol*, była dopiero dziś po zamknięciu giełdy wiadomą.

Tryest d. 13 kwietnia.

Zawarte w *Osservatore Triestino* pismo z *Nauplii* z d. 1 marca, donosi: „Grecya znówu jest na trzy główne części podzieloną, to jest: na półwysep czyli Moreę; na stały ląd czyli *Livadię*; i na wyspy czyli *Archipelag*. *Plaputa*, jeden ze trzech Deputowanych do Bawaryi posyłanych, dla przywitania nowego Króla, został mianowany Gubernatorem Półwyspu, *Kolleti* Gubernatorem drugiego oddziału, a *Zamis* trzeciej części. Nazwiska te, jak i wiele innych pokazują, że pierwszym zamiarem Rządu jest, załatwić rozdwojenia, panujące między stronami. Dotąd potrafiono jeszcze trzymać w oddaleniu *Kolokotroniego* i kilku jego naysympatyczniejszych stronników, również i innych, znanych z republikańskich zamysłów.

— Dnia 16 —

Podług wiadomości od żeglarzów, wyspa *Cypr* oświadczyła się za Egipcyanami; 4000 wojska egipskiego miało osadzić *Smyrnę*, i opanować całą zatokę. Postanienie Porty, mówią daley, został przez Vice-Króla Egiptu odesłany na powrót, na małym statku do *Konstantynopola*, a freгатę, na której przybył, zabrano.

Podług opowiadania przybyłego tu z *Lakonii* żeglarza, Król *Otto* miał mianować czterech

Jenerałów, z których *Kolokotroni* w *Peloponezie*, *Bozarris* i *Tsavellas* na stałym lądzie, a *Koliopulo* w *Nauplii* otrzymali dowództwo. (G.W.)

E G I P T.

Allgemeine Zeitung donosi z *Tryestu* z d. 9 kwietnia: „Otrzymałszy wiadomości z *Alexandryi* do dnia 14 marca, gdy flotta Egipska gotową była do odpłynienia, lecz stała jeszcze w porcie na kotwicy; ciągle myślano, że *Mehemed-Ali* sam chce odpłynąć z flotą. Kommissarze Angielski i Austriacki, *Campbell* i *Prokesz*, nie przybyli jeszcze do *Alexandryi*, codziennie jednak byli tam oczekiwani. Kupcy Francuzcy, dla niepewnego skutku wojny i zawikłań, w które się Rząd ich dostał, w wielkiej są obawie. W interessach panuje też wielka stagnacya.“

Osservatore Triestino donosi: „Wiadomości z *Alexandryi* do dnia 20 marca, coraz bardziej potwierdzają dawniejsze. Uzbrojenie floty Egipskiej, i zbieranie się wojsk, przeznaczonych do wylądowania, ciągle się uskuteczniały; jednak nadzieja pokoju nie zupełnie jeszcze znikła. Jedni uznają za podobne do prawdy przybycie, połączonej Angielsko-Francuskiej floty do *Alexandryi*, dla przekonania Vice Króla o zgodzaniu się Mocarstw, względem utrzymania Porty, i zniewolenia go do przyjęcia propozycji pokoju. Z resztą widocznie jest, że po odesłaniu odpowiedzi *Mehemeda Alego*, rozstrzygnięcie zależy po większej części od toku interessów w *Konstantynopolu*.“ (G.W.)

B O S N I A.

Livn d. 18 marca.

W *Trawniku* wybuchnął spisek przeciw *Musselimowi* i jego *Arnautom*; w zaszytych utarczках kilku z obu stron poległo. Także w *Serajewie* szczęściem odkryto spisek przed jego wybuchnięciem, przeciw *Wezyrowi*; przytłumiony jednak został, przez uwięzienie 20 osób, należących do niego. (G.W.)

F R A N C Y A.

Paryż dnia 13 kwietnia.

Anglia pozostawia zupełnie samą Francją w sprawach Wschodnich: gdyż, sądząc podług listów prywatnych, w *Londynie* są tego mniemania, aby zostawić tę sprawę własnemu biegowi. Ministrowie Angielscy nie chcieli zagranicznymi pomańżać wewnętrznych kłopotów, i do wszystkiego są gotowi, byleby to nie powiększyło kosztów. Jako tajny powód do nadzwyczajnej obojętności, przy teraźniejszych kombinacjach, podają także, że gabinet niechętnie spogląda na pomańżający się handel Francyi z Egiptem i *Lewantem*. Rossya i Prussy miały jednak dać zapewnienie, że przynajmniej o następnym wypadku nie trzeba się troszczyć. Austria zupełnie się przyłącza do polityki Angielskiej. Francya więc, pomimo ostatniego artykułu *Allgemeine Zeitung*, nawięcej ma interessu, w stosownym załatwieniu sprawy *Mehemeda* i *Mahmuda*. Jenerał *Sebastiani* nie bardzo jest w porozumieniu z systematem Xięcia *Broglie*, a przy boku tegoż stoi mocny opponent Rzeczywisty Minister spraw zagranicznych, nie pozwalając sobie jednak doradzać i postępuje swą własną drogą.

Słychać, że Hrabia *Pozzo di Borgo*, dziś podał naszemu gabinetowi notę, w której oświadczył, że wdanie się Rossyi w sprawę Turcyi nastąpiło za żądaniem Sułtana, równie jak wmięszanie się Francyi do sprawy Belgii na żądanie Króla *Leopolda*.

— Dnia 16 —

Lord *Granville* otrzymał wczoray w wieczór depesze od P. *Stratford-Canning* z *Madrytu*. W skutku zwołania Korteżów, miało nastąpić częściowe pogodzenie stronnictwa Królowej z Panem *Zea*.

Wyprawa do *Konstantyny* zdaje się tymczasem być zanieczaną.

— Dnia 17 —

Mniemają, że Marszałek *Maison*, wkrótce uda się do *Petersburga*. Z początku miał zamiar odwiedzić kąpiele, lecz sprawy Wschodnie, zdają się przyspieszać odjazd jego do stolicy Państwa Rosyjskiego.

Deputacya młodych ludzi, wysłana przez pewną liczbę mieszkańców miasta *Villeneuve sur-Lot*, oddała wczoraj *P. Chateaubriand* srebrny puchar z napisem: *Madame Votre fils est mon Roi*.

Z *Tulonu*. Tutejszy *Eclairceur* zapewnia, sprzecznie z innemi, że wyprawa do *Konstantyny*, najdalej za miesiąc nastąpi.

Następujące są postanowienia prawne, na których opiera się wczorajsze skazanie *P. Lionne*, wydawcy *Tribune*, a które zostały udzielone Izbie deputowanych przez jej Prezesa, przed oznaczeniem kary: Art. 11 prawa z dnia 17 maja 1819 brzmi: „Obrażenie jednej albo dwóch Izb w piśmie drukim ogłoszonym, ma być ukarane jednomiesięcznym do trzech lat więzieniem, i 100 do 5,000 fr. kary pieniężnej.“ Prawo z d. 9 czerwca 1819 ustanawia we względzie dzienników: „Właściciele, lub odpowiedzialni wydawcy dziennika, lub autorowie i wydawcy artykułów w tychże, będąc oskarżeni o przekroczenia wolności druku, mają być sądzeni według form i postanowień, wydanych względem wolności druku. W przypadku wyrokowania, te same kary mają być użyte. Kary pieniężne mogą być jednak podwojone, a w razie powtórnego przekroczenia, w czwórnasób pomnożone.“ Art. 14 prawa z dnia 18 lipca 1828 nakoniec ustanawia, iż kara pieniężna przy dziennikach, powinna najmniej podwojną ilość wyrażonego wzwym niższego stopnia kary, to jest 200 fr. wynosić. Izba przeto zastosowawszy się do tych przepisów, skazała wydawcę na najwyższą karę więzienia, i na najwyższą podwojoną karę pieniężną, czyli na 3 lata więzienia i zapłacenia 10,000 franków.

Władza policyjna i wojskowa, wczoraj wiele wydała rozporządzeń dla zapobieżenia jakimkolwiek przerwaniu spokojności i porządku. Pikiety z sierżantów miejscowych i gwardzystów municypalnych, stały od 8mej rano przed pałacem Izby; większa jeszcze liczba przed oranżeryą pałacu była ustawiona. Wewnątrz tegoż wszystkie stráže były podwojone; kilka w bliskich kosztarach stojących pułków kawalerii otrzymało rozkaz być w pogotowiu. W ratuszu stał od trzech dni pułk liniowy, w *Louvre* dwa bataliony gwardyi narodowej. Odwach garnizonu, znajdujący się na placu *Vendôme*, został wzmocniony. Wielu agentów policyi w ubiorach cywilnych, postawiono przed drzwiami pałacu, i wpuszczano na miejsce przeznaczone dla publiczności, aby podczas rozpraw w tej sprawie przeszkadzili wszelkim oznakom zadowolenia lub nieukontentowania. Gwardziom narodowym w osobnym rozkazie dziennym polecono, aby się udali do miejsca zbierania się kompanii, jak tylko uderzą w bębny. Najlepszą policyą było wczoraj jednak niebo: gdyż od rana do wieczora był bardzo ostry wiatr, połączony z deszczem, tak, że z kilku set ciekawych, którzy jednak rano przybyli, a między którymi kilka się czerwonych czapczek znajdowało, mało się tylko pozostało.

Dziennik *National* otworzył składekę na rzecz dziennika *Tribune*.

Nouvelliste zapewnia, że uwolnienie *P. Cabet* przez przysięgłych tutejszego sądu kryminalnego, nastąpiło tylko siedmiu głosami przeciw pięciu, a kilku z przysięgłych miało się spytać Prezesa, czyby nie można potajemnie głosować.

Quotidienne donosi: „Osobliwy wypadek zdarzył się w *Blaye*. Do cytadelli, do której każdemu wstęp jest wzbroniony, wcisnął się, z powszechnym zadziwieniem, rojalista, i dostał się aż do pokojów Xiężnej. Ta tajemnicza i nieznaną osobą, miała długą rozmowę z Xiężną, co większa, bez świadków, i bawiła przez kilka godzin w cytadelli. Wiele osobliwszych wieści bie-

gało z tego względu po mieście. Między różnemi imionami, które nadawano nieznajomemu, nasz korespondent wymienił Hrabiego *Choulut*, kammerjunkra ostatniego Xięcia *Condé*.

W wiadomości, że młoda Królowna *Donna Marya da Gloria*, dnia 19 kwietnia, gdy skończy lat 14, będzie pełnoletnią, dwa znajdują się błędy. Naprzód, już dnia 4 kwietnia skończyła lat 14, a powtóre, dawne zniesione już prawo, ustanawia ten wiek pełnoletności. Podług nowego zaś prawa, zawartego w konstytucyi z roku 1826, Królowa dopiero w 18tym roku będzie pełnoletnią.

— Dnia 18 —

Onegday Xiążę *Decazes* dał wielką ucztę, na której Ministrowie spraw zagranicznych i marynarki, jako też większa część członków ciała dyplomatycznego przytomni byli.

Akademia umiejętności politycznych i moralnych, mianowała Lorda *Brougham*, swym członkiem zagranicznym.

Lord *Granville* wczoraj w wieczor jeszcze się tu znajdował.

— Dnia 19 —

Osoba, która odwiedziła Xiężnę *Berry*, była istotnie Hrabią *Choulut*. Miał on poselstwo od dzieci Xiężnej, i przywiozł od nich 2 listy, portrety i loki z włosów.

W tych dniach *P. Keratry*, znany za biegłego polityka i filozofa, wyda ulotne pismo o małżeństwie xięży.

Uważano, że im więcej Marszałek *Soult* traci swój wpływ u Dworu, tém częściej Marszałek *Gérard* na nim się ukazuje; czy choroba, czy niełaska, dosyć, że Marszałek *Soult* rzadko bardzo bywa u Dworu, i więcej, niż kiedy mniemają, że po ukończeniu zgromadzenia Izby wystąpi z Ministerstwa.

— Dnia 20 —

Dziś rozchodzi się tu pogłoska, że Rosyianie obsadzili *Dardanelle*, i że na tę wiadomość miał Król przyzwać na radę Marszałka *Soult*, i Ministra marynarki. Mówią także, że Rosyja 100,000 wojska przeznaczyła na pomoc Porcie, które się już znajdują w pochodzie różnemi drogami. (*G.C.*)

Journal des Débats pisze: „Budżet dochodowy został wczoraj 128 głosami przeciw 104 przyjęty. Głosy, zwykle Rząd wspierające byłyby liczniejsze, gdyby każdy do ostatniej chwili został na swém miejscu, lecz urna długo musiała być otwartą, a wielu Deputowanych, musiało nawet być z swych mieszkań przez woźnych zapraszanych. Ta obojętność z wielu względów nas zasmuca: naprzód życzylibyśmy widzieć większą gorliwość w reprezentantach narodu, gdy po krótkim odpoczynku kilku dni, ma być drugie zgromadzenie otworzone, a powtóre podług naszego mniemania, i na tém posiedzeniu naglące jeszcze sprawy są do ukończenia.

Lord *Granville* udał się wczoraj z całą rodziną do *Londynu*.

Plan rozwiązania Izb, ma być zupełnie przez Ministrów zaniechany.

Rada ministrów zajmowała się wczoraj pismem pod tytułem: *Zdanie współczesnych o Józefie Napoleonie*. Minister sprawiedliwości *P. Barthe* proponował, aby zostało poruczone sądom, gdyż wzywa do wojny domowej, i ubliża prawom Króla *Ludwika Filipa*.

(Wiadomość prywatna) Gdy Lord *Granville* chciał odjechać, otrzymał depeze od swego rządu, która jego pobyt tutejszy, zapewne, na niejaki czas przedłuży. Udał się natychmiast do Xięcia *Brogie*, gdzie się także Hr. *Appony* znajdował, i miał z tymi dwoma bardzo długą konferencyą.

Sprawy wschodnie ciągle utrzymują tutejszych dyplomatyków w ruchu. Każdy nowy go-niec wprawia Ministrów w wielkie pomieszanie.

— Dnia 21 —

Odjazd lekarzów *Orfila*, *Auvity*, *Andral* i *Fouquier* do *Blaye*, z taką nastąpił nagłością, iż

wiele pilnych czynności lekarskiego fakultetu przerwanemi bydź musiało. (G.C.)

Mianowany Postem przy Dworze Austriackim, Hrabia *Sainte-Aulaire*, ma dziś wyjechać do Wiednia.

Journal des Débats czyni uwagę, że przyjęcie budżetu na onegdajszym posiedzeniu Izby Deputowanych, nie nastąpiło 128 głosami przeciw 104, lecz 198 przeciw 54.

Messenger des Chambres donosi: „W skutek przybycia 300 wychodźców Polskich do Kantonu *Berneńskiego*, sejm Szwajcarki wydał okólnik, którym wzywa Kantony, ażeby przedsięwzięły środki potrzebne do utrzymania wewnętrznej spokojności Szwajcarii. Rząd Zurychski oświadczył już, że nie dozwoli Polakom wkroczyć do Kantonu swego, i zdaje się, że *Solura* i okolice Kantonu pójdą za tym przykładem. (G.W.)

ANGLIA.

Londyn dnia 19 kwietnia.

Onegdaj przełożono Królowi listę, na ostatnich posiedzeniach sądowych miesiąca lutego, skazanych na śmierć, których poymano w *Newgate*, i uznano za zbrodniarzów. Król wszystkim przebaczył, prócz jednego, nazwiskiem *George Lonéy*, który był skazany za gwałtowną napadę na dom.

Taż gazeta donosi co następuje: „Podług prywatnych wiadomości, *Don Pedro* dnia 4, jako w dniu urodzin młodej Królowej, następujące udzielił awanse: Margrabia *Palmella* mianowany jest Xięciem *Fayal*, Hrabia *Funchal* Margrabią, Jenerał *Torres*, który bronił klasztoru *Serra*, Baronem i Gubernatorem *Porto*; *Bernardo de Sa*, który dnia 27 października utracił rękę, także Baronem.”

W *Deal* stały na kotwicy dnia 16 h. m. z połączonej floty, okręty liniowe Angielskie: *Donagall* i *Talavera*, jakoteż i dwie Francuzkie fregaty; dnia 17 jedna z fregat odplynęła dla krążenia na morzu.

Słychać, że Hrabia *Grey* przełożył Królowi plan do reformy kościelnej, który jednak nie był dobrze przez Króla przyjęty. W ostatnich dniach uważają wielkie poruszenie w ministerjum, co zdaje się oznaczać jakiś wielki wypadek. Zresztą wieść, że Król nie jest przychylnym reformie kościelnej w całej obszerności, nie jest rzeczą nową.

Courrier pisze: „Względem skutku wniosku, podanego przez P. *Attwood*, o roztrząszenie przy czyn nędzy kraju, wiele biega wieści, na których zasadzają niektóre polityczne spekulacje. Zdaje się, iż między niepodległemi członkami Izby Niższej, powszechna okazuje się przychylność dla tego wniosku; lecz względem liczby, na którą możnaby w tym względzie liczyć, nie ma nic pewnego. Wielu z gorliwych stronników powszechnych zasad teraźniejszego ministerstwa, oświadczyło, jak mówią, przy tej okoliczności, że mają sobie za obowiązek popierać wniosek P. *Attwood* i okazali przy tém swój głęboki żal, że ministrowie postanowili bydź przeciw utworzeniu wydziału do roztrząszenia tego przedmiotu.

Na dzisiejszym posiedzeniu Izby Niższej, Lord *Althorp* zniewolił Pana *Attwood* do odłożenia wniosku względem roztrząszenia nędzy kraju, do przyszłego poniedziałku, gdyż Kanclerz Izby skarbowej chciał wprzód przełożyć Izbie swoje sprawozdanie względem skarbowości. Lord *Althorp* rzekł między innemi, że Ministrowie pensye 587 urzędów zmniejszyli o 231,400 funtów szterlingów, co po odciągnięciu wszystkiego, przynosi krajowi czystey oszczędności 193,000 funtów; od pensy dyplomatycznych oszczędzono 91,000 funtów; przeszło 500 osób będących na połowie żołądu,

wzięto do służby czynnej; dochody kraju okazały się o 1,487,000 wyższemi od wydatków, nie rachując pokrycia wydatku przeszłego roku wynoszącego 235,000 funtów; przez różne ograniczenia, oszczędzono w przeszłym roku 2,408,000 funtów. Dochód na bieżący rok podał Lord *Althorp*, wprowadzie nie tak wysoko, jak na przeszły, jednak na 46,494,128 funtów szterlingów. Mówił potem o zniesieniu podatków, i proponował do tego mianowicie podatek od cegły, jakoż i podatki od wiadomości i assekuracy morskich, od wozów i oła na surową bawełnę.

— Dnia 20 —

Już w przeszłym tygodniu przygotowano hotel w bliskości *Grosvenor-Square* na przyjęcie oczekiwanego we czwartek z *Paryża* Xięcia *Orleanu*; słychać, że przybycie tu Xięcia zostało na przyszły miesiąc odłożone.

Na początku tegorocznego zgromadzenia parlamentu, ustanowiono komitet, składający się z 11 członków, który zbiera wiadomości ze wszystkich do Izby podawanych petycyi, klasyfikuje i niekiedy Izbie sprawę o nich daje. Pierwsze sprawozdanie, które teraz zostało drukiem ogłoszone, zawiera petycye, które zostały przełożone tylko od d. 6 do 22 lutego Izbie Niższej, i okazuje między innemi co następuje:

199 petycyy o ściślejsze zachowywanie uroczystości niedzielnej z 49,193 podpis.	
25 — przeciw dziesięcinie w Irlandyi	8,826 —
3 — za emancypacją Żydów	465 —
462 — przeciw bilowi zmuszającemu w Irlandyi	309,245 —
115 — za zniesieniem niewolnictwa	33,245 —
8 — za rozwiązaniem unii	3,036 —
29 — za bilem fabrycznym	31,329 —
3 — za zniesieniem kary śmierci	5,506 —
15 — za zniesieniem <i>Asses-sed-Taxes</i>	8,946 —
3 za głosowaniem za pomocą galek	2,136 —
3 przeciw prawom zboża	4,784 —
5 przebiw podatkowi od srodu	7,064 —
10 — przeciw podatkowi od domow i okien	4,347 —

(G.W.)

RZECZY NIDERLANDZKIE.

Bruksella d. 19 kwietnia.

Minister wojny zakupił 800 koni dla kawalerii, a 400 dla artylleryi.

Pan *Cas. Périer* jest tu oczekiwany, jako pierwszy Francuzki sekretarz Poselstwa, po czém Pan *Tallenai* uda się zaraz do Rzymu.

Dziennik *Emancipation* donosi: „Dowiadujemy się, że Król Hollandyi, oprócz 40,000 karabinów, które tenże niedawno zakupił w *Leodyum* po 14 zł., zamówił jeszcze 50,000 sztuk po tej samej cenie.” (G.W.)

— Dnia 21 —

Dziennik *Independant* udziela swoim czytelnikom w dodatku następującą nadzwyczajną wiadomość: „Goniec Angielski, który tej nocy śpieszył przez *Bruksellę*, przywozi ważną wiadomość o załatwieniu spraw Wschodnich; gdyż Porta przyjęła pierwsze warunki Paszy Egiptu.” Na tę wiadomość, w tak pewnym tonie udzieloną przez dziennik *Ministeryalny*, dziś papiery dość znacznie się podniosły. (G.W.)

W Ł O C H Y.

Rzym dnia 9 kwietnia.

Od kilku tygodni znajdował się tu Xiążę *Bacciocchi* z *Bologna*, szwagier *Napoleona*, małżonek *Elizy*. Celem podróży jego było, pokazać mia-

	Czas Obserwacji.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	W i a t r.	Stan powietrza.
Obserwacje meteorologiczne.	d. 26 o 3 wieczor.	27 cal. 9,2 lin.	+ 15½ stopni.	Póln.-Zach.	Chmury.
	d. 27 — — —	27 — 9,4 —	+ 11 — —	Póln.-Zach.	Chmury.
	d. 28 o godz. 4 rano.	28 — 0,5 —	+ 1½ — —	Póln.-wsch.	Fogoda.

DODATEK

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 50.

Wilno dnia 28 Kwietnia r. s. 1853 roku.

sto Rzym swemu jednemu synowi 19-stoletniemu Fryderykowi Napoleonowi. Młody ten Xiąże, pełen zdrowia i naysiękniejszych nadziei, już nie żyje. Spacer konny, w Niedzielę Wielkanocną, przez Villa Borghese, życie mu kosztował. Jadąc bowiem galopem, spotkał pijanego wieśniaka, który stanął na drodze; koń w biegu wpadł na niego, a przeląkwszy się, podskoczył, Xiąże spadł mu przez głowę, koń na niego, i wszyscy trzej razem powaleni byli na ziemi. Xiąże tej nocy jeszcze umarł, a wieśniak następnego dnia. Jakiż cios dla oycy, który we dwa dni później chciał wyjechać z nim z Rzymu! Jakiż raz dla Letycyi, tej nowicy Nioby! Mniej niż w dwóch latach trzeci wnuk, który przed nią pożegnał się z tym światem: kwitnący Napoleon syn Ludwika; w Schönbrun syn Napoleona; a tu przed jej oczami, syn Elizy. Szczególną fatalność Villa Borghese wywiera na nieszczęśliwą Panią: ona sama przed trzema laty tam spadłszy dotąd jest jeszcze kaleką. Wielki majątek Xiążąt Bacciocchi przypada teraz na jego jedyną córkę, jak wiadomo, zamężną Hrabinię Camerata. (G.W.)

AMERYKA POŁNOČNA.

Nowy-York d. 9 marca.

Dziennik Charleston Patriot z dnia 14 lutego zawiera następującą wiadomość: „Słychać, że nieszczęsne spory, które kray rozrywały w powiecie Barnwell, miały za skutek krwawą scenę. Nie mogliśmy się jeszcze dowiedzieć o bliższych okolicznościach. Rozchodzi się jednak wieść, że z każdej strony dwóch ludzi życie utraciło.“

Prezes południowej Karoliny P. Hamilton, wydał proklamację, w której wzywa członków zgromadzenia, aby dnia 11 m. b. zgromadzili się w Kolumbii, dla naradzenia się względem interesów i dobra ludu południowej Karoliny. (G.W.)

A F R Y K A.

Dzienniki zawierają następujące pismo, pełnego Niemca z Algieru z dnia 26 lutego: „Piszę ten list z domu bogatego Araba, w którym zamieszkuje teraz pewien Francuz; ja zaś zamieszkuje tamże, parę, bardzo pięknie umeblowanych, lecz ciemnych izb. Piszę więc w Tureckim pokoju posłuchalnym, na tym samym dywanie, na którym niegdyś właściciel przepędzał czas z fayką i w próżnowaniu, co tu jest zatrudnieniem, lecz tylko dla bogatych. Światło słoneczne prosta drogą nie wpada wcale do tych gmachów, przebiega się tylko w łamanych kierunkach, przez płomieniste firanki, i pstre wschodnie kwiaty kobierców i fajansów kwadratowych, które ściany są ozdobione. Pozostałe trzy poduszki ze złotymi frandzlami, należały niegdyś do Beja w Titeri, który bardzo lubił przepych, i tak lubił dolce far niente (próżnowanie), że przez całe popołudnie, mógł spokojnie z założonemi nogami spoczywać, bez znużenia. Przychodzę właśnie z Cassauby i chcę ci opisać, co było powodem Dejaw Husseinowi do uderzenia w twarz Konsula: „Jego Wysokość (rzekł mi Kasztelan Arabski, który nieco po francuzku rozumie), jest rozsądny i bardzo sprawiedliwy człowiek. Codzień prawie był przytomnym na sądach, a bardzo rano przechadzał się przez zabudowania, które pan widzisz z tamtej strony wielkich jaworów, dla dawania łaski na postępowanie urzędników. Nie miał zamiaru bić Francuza, owszem znosił wyrzuty przez niego czynione. Słyszałem mówiącego: „Duval umie się stosować do moich widoków. Jest on wesoły, lecz poczciwy człowiek, którego też u siebie zatrzymam.“ Wiem, że obchodził się z nim po przyjacielsku, z narażeniem się swoim oficerom, którzy otwarcie utrzymywali, że ścisła znajomość z takim człowiekiem, złe skutki może spowodować. Jego Wysokość mówił dalej: „Duval dopiero przy końcu Ramadham zaczynał mi się niepokoić, gdy źle mówił o swoim Monarsze. Mniemałem, że w Paryżu nie lepię o mnie będzie mówił. Jedyna rzecz, w której mu do-

kuczyłem, jest, iż żądałem odpowiedzi na cztery listy, które pisałem do jego Króla. Co, jak mi się zdawało, słusznem było wymaganiem: gdyż ja na wszystkie do mnie listy daję odpowiedzi. Tu jednak widziałem zaraz, że ta przyjaźń była tylko pozorną. Uparty Poseł odpowiedział mi: „Mój Król ma coś pilniejszego do czynienia, jak odpowiadać na listy do podobnych tobie.“ „Czy to było sprawiedliwie? lub czy to jest grzecznie? Nie można mi mieć za złe, gdy jako osiwiaty starzec o to się uraziłem. Wystawiałem sobie, że i ja jestem Królem, i mam prawo żądania winnego mi uszanowania. Lecz nadaremnie przedstawiałem to Francuzowi, nakoniec kazałem mu milczeć, lub się oddalić; czego również nie uczynił, poczem uniosłszy się nadzwyczajnie, uderzył go kłapką na muchy w twarz.“ To jest rzetelną prawdą, rzekł Muzułman, i wiele tu jest ludzi, którzy to mogą zaświadczyć. Zaprowadził mnie z mieszkania Deja na wysoki taras, który prowadzi do pawilonu, czerwonymi i zielonymi firankami ozdobionego i pokazał mi tam miejsce w sali posłuchania poselstw, gdzie nieszczęśliwa oganka zrzuciła upadek kraju. Dey nie chciał się zastosować do podanych warunków i później wyrzekł te pamiętne słowa: „Radzono mi często, wysłać Posta do Paryża, a jednak tego uczynić nie chciałem. Opatrzność chciała, jak się zdaje, za to mnie samego tam posłać.“ Mówił to dniem przed swoim odjazdem. Miasto widziałem z wysokości Cassauby, piękne, jak Neapol. W rzeczy samej w położeniu swoim ma coś podobnego z tą stolicą, gdyż także leży przy górze, otoczonej górami, dolinami i fortyfikacyami. Możliwość to miasto, które i tak już w Cassaubie posiada warownią, przeciwstoczyć na jedno z najsilniejszych miejsc morskich.“ (G.W.)

Wilno. Zaszczytnie znana w zawodzie Dramatycznym, w guberniach Mińskiej i Mohilewskiej, artystka dramatyczna JP. Czarna (przedtem Amalia Zukowska) przybywszy do tutejszego miasta będzie miała zaszczyt, dnia dzisiejszego po raz pierwszy na tutejszym Teatrze wystąpić, w roli Precyazy.

O G Ł O S Z E N I A.

1 Litewsko - Wileńska Magistratura Powszeczhney Opieki niniejszém ogłasza, iż wniesie się przedawać przez aukcyą z publicznego targu, oddany na ewikoyą i przeterminowany majątek Wiśniewo z wsiami Hołodniczy, Leonowicz i Michniewicz, z 150 włosciańskimi duszami, Obywatelki Kamerjunkrowey Karoliny Sulistrowskiej, położony w Wileńskiej gubernii w Zawileyskim Powiecie, we cztery miesiące od dnia ostatniego wydrukowania w gazetach obu stolic, do czego osobno naznaczone będą uprzednie terminy. Dnia 21 kwietnia 1853 roku.

Непремѣнный Членъ Печуръ Клейсѣ.
Секретарь Иванъ Солиманъ.
Начальникъ Спшала Выгоновскій. (542)

1. Dowiadując się, że WJP. Rottowa Podpułkownikowa, ma zamiar pewne lata In-
trat Starostwa Jurgielanckiego, w Pttcie Osz-
miańskim leżącego wyprzedać, w obowiązku
zostaję ostrzedz Publiczność, że ja mam z rze-
czy nabycia Starostwa Jurgielanckiego, na in-
tratach, za oblięiem i dekretem h. Grodu
Wilen. sumę do 700 rubli srebr. wynoszą-
cą. Jeśliby więc kto życzył od W. Podpułko-
wnikowey nabyć pewne lata Starostwa Jur-
gielanckiego, raczy pierwej należność moją za-
spokoić, bo w razie przeciwnym, pretensyi mo-
jej szukać będę na nowonabywoy. Dla łatwiej-

szego zaś skomunikowania się i poinformowania o całym stanie interesu, wydana została plenipotencya Adwokatowi Sądu Powiatowego Wileń. W. Dewoynie, któremu ma polecenie pieniądze przyjąć i zakwietować. Datt roku 1833 apryla 25 dnia. Odstawny Leyb Gwardyi Woysk Rossyyskich Porucznik i Kawaler Józef Markiewicz.

Печатамъ дозволяю: за Полицмейстера Пракудинъ Горски. (554)

1. Pruscy poddani piekarskie Czeladniki Frydrych Gize i Johan Torwid, a także Italiański poddany Jubiler Jan Frankfort z żoną Zaną, synami, Emilianem, Robertem, Eugeniem, Augustynem, i córkami, Rozalią i Emilią, odjeżdżają z Wilna do oyczyzny swojej, i na ten cel prosili JW. Naczelnika Gubernii wydania im zagranicznych paszportów.

За Полицмейстера Пракудинъ Горски. (541)

2. Oświadczenie imieniem WWJPP. Karoliny z Rossochackich Giecowiczowej Sędzi-ney Granicznej powiatu Trockiego matki, i Tomasza Giecowicza syna, czyni się z okoliczności takiej: Dekretem oczewistym Exdywizyi Alexandra Wazgirda Chorażego powiatu Mereckiego w gubernii Mińskiej, w powiecie Dziśnieńskim, w roku 1824 miesiąca września 29 dnia ogłoszonym, wyjęto Zafłeym w majątku Wazgirdanach w Trockim powiecie pięciu włościan poddanych włochnych z pod prawa zastawnego, a przeznaczono Sukcesorom po Bunarach w lokacji wiecznej, których za nieopłacone poszliny, Opieka Dworzńska Trockiego powiatu, zajmwszy w swoją wiedzę, mimo chęć Zafłeych, i zapisane w tém oświadczeniu, poruciła administracyą Zafłajacym. Skutkiem której, mając w possessyi po datę niniejszą, gdy poszliny wieczyste z penami, już w zupełności zostały opłacone, a właściciele tych chłopów gdy się nie jawią; Zafłajacy, chcąc pozbyć się opieki nad obcą schedą, postanowili przez awizacyą niniejszą podać do wiadomości wszystkich Sukcesorów Bunarów, że scheda ich jest już swobodna, i wymaga troskliwości w utrzymaniu jej w bycie dobrym, gdy chłopci bez pomocy Dworu, nawet usiewow spełnić w terażniejszej wiosnie nie są w stanie. 1833 roku miesiąca kwietnia 21 dnia. Karolina Giecowiczowa.

Tomasz Giecowicz.

Roku 1833 miesiąca apryla 22 dnia. Na skutek podanej prośby i za nią nastaley w Zurnale rezolucyi w Sądzie Powiatowym Trockim, znajdując się osobiście WWJPP. Karolina z Rossochackich Giecowiczowa Sędzina Graniczna matka, i Tomasz Giecowicz syn, niniejsze oświadczenie do zapisania w Protokół Potoczny podali, o czém tenże Sąd poświadcza.

Sądu Powiatowego Assesor Rossochacki. Regent Adolf Snarski. (536)

2. Przybyły z Warszawy Perukarz i Fryzyer Damski Kraciński, ma honor donieść Przświetney Publiczności, iż przez krótki czas swego pobytu w tutejszém Gubernialnem mieście Wilnie, w Domu JW. Pusłowskiego, trudnić się będzie ubieraniem głów w najświeższym guście, także przyymuje obśtalunki na

peruki, półperuki, loki angielskie, loki á la neige, nioby gładkie, nioby plecione, koki i t. p. Zaręcza za dobroć roboty i umiarkowane ceny.

Печатамъ дозволяемъ. За Полицмейстера Пракудинъ Горски. (538)

2. Nowa Muzyka: Polones i dwa Mazury kop. 20. — Dwa Śpiewy z poematu A. Mickiewicza kop. 35. — Marsz Polones i Mazur kop. 25. — Śpiew Doktoreczek z ryciną kop. 30. Ułożone przez Adama T. Mackiewicza, są do przedania u P. Zawadzkiego. (540)

2. Wydawca NOWOROCZNIKA DLA PĘCI PIĘKNEY, sądzi się być obowiązany, uwiadomić czytającą Publiczność, iż jego życzeniem było jak najszybciej pomienione pismo światu okazać. Lecz, że naprzód trudność wykonania litograficznych ozdób do Noworocznika przeznaczonych, nie dozwoliła wyspieszyć całkowitego dzieła; powtórę, że dotąd nader mała ilość (osobliwie w Wilnie) znalazła się Prenumeraty, i że z wielu mieysc na prowincyi Kollektą jeszcze nie nadstana: drukowanie zatem NOWOROCZNIKA DLA PĘCI PIĘKNEY do miesiąca Sierpnia, równie jak zamknięcie jego prenumeraty odłożono. Z pierwszym dniem Września 1833 prenumerata ustanie — bo niezawodnie pismo to wtedy już wydrukowanem będzie.

Pisałem w Wilnie d. 24 Kwietnia 1833.

Józef Krzeczkowski.

Biletów na prenumeratę w Typografii JP Glücksberga dostać można. (537)

Nowe Dzieła.

3. Wyszło z druku dzieło: *Kucharz dobrze usposobiony, ułożony przez Jana Szytlera*, wydanie drugie pełniejsze, z dodatkiem o trafilach, Tom I i II. Prenumeratorowie mogą odbierać exemplarze swoje w Kantorze Redakcyi Kuryera Litewskiego, i w Drukarni XX. Missyonarzów na Górze Zbawiciela. — Cena jednego exemplarza rub. 1 kop. 50.

3. Wileńska Magistratura Powaszhney Opieki niniejszem ogłasza, iż wniey przedawać się będzie przez aukcyą z publicznego targu oddany na ewikoyą i przeterminowany murowany dom ze wszelkimi attyueneyami wileńskiego żyda Zelmana Sakiera, położony w mieście Wilnie na Żmudzkiej ulicy pod N. 337, do czego naznaczone terminy: 1szy 16, 2gi 19 i 3ci ostatczny 22 następnącego czerwca terażniejszego 1833 roku. Życzący kupić dom ten, zechcą przybyć do Magistratury Powaszhney opieki w czasie posiedzeń, gdzie mogą widzieć inwentarz z oceną domu i formę przedażnego prawa. Dnia 18 kwietnia 1833 r.

Непремѣнный Членъ Печать Клейсць. Секретарь Иванъ Солиmani.

Начальникъ Шола Выгоновскій. (529)

3. Miński Powiatowy Sąd w sprawie o pozostałej po śmierci Kunegundy Teressy Baranowiczowej własności, postanowił: za pośrednictwem gazet obu stolic i Kuryera Litewskie-

go, uwiadomić wszystkich Sukcesorów, Kredytorów i Pretensorów zmarłej Baranowiczowej, iżby oni na ukazowy termin z dowodami przybywali do Powiatowego Sądu, dla usprawiedliwienia praw swoich do sukcesyi po Baranowiczowej, lub dla pretensyi. Listopada 30 dnia 1832 roku. Na oryginale podpisali się: Assessor Melchior Naborowski. Assessor Świętorzeczki. Pisarz Żołądz. Sekretarz A. Ewdokimow.

Zgodno: Sekretarz Amalicki:

Z oryginałem czytał Naczelnik Stołu Hulakin.

(505)

3 Roku 1832 oktobra 16 dnia. Oświadczenie współ z Manifestem imieniem Starozakonnego Jewny Abramowicza Iserlina Kupca 1szej Gildyi i Obywatela Słuckiego z następnych powodów: Zazdrość, owe to przestępstwo praw Boskich, wzmagając się częstokroć w osobach do zysków niewolnych skłonnych, wyradza czasem do tego stopnia nieukontentowania, iż onych czas nawet przydłuższy, ani zatrzymać w popędzie, ani też zgasić niezdolny — Słowem powiedzieć: że ten szczęśliwy, kto przemysłow szkodliwych przeciwko sobie przypسوبionych uniknął — owoż takowe powody zrodziły konieczność, że Żałcy się 1szej Gildyi Kupiec i Obywatel Słucki Starozakonnny Jewna Abramowicz Iserlin 29 septembra 1811 — 29 kwietnia 1820 — 21 aprila 1824 — i 26 sierpnia 1829 lat, zapisując i przez Gazety Kuryera Litewskiego ogłaszając swe oświadczenia, wyraził powody, przepisał oraz dla samego siebie inie wydzielonego syna Szachny Iserlina prawiła, podług których z różnemi osobami, przykasczykami i innemi, był powinien postępować i postępował. — Ostróżność takowa była dotąd jakimkolwiek hamulcem w interessach handlowych, lecz interessa domowe groźniejszą przybrały postać, gdyż liezba nieprzyjaźnych pomnając się, ośmieliła się jawnemi i ukrytemi pismami oświadczać się czernić, potwarzać i paszkwilować, odkazanki zaś wygórrowały do tego stopnia, iż lękać się potrzeba, iżby jakimibądź, rozsypanemi i inney natury, a wręczcie i podrzutnemi pismami, nie zaczęto na nowo szkodzić osobistości lub interessom handlowym i domowym. — Owoż te nowe powody zmuszają ostrzedz prześwietną Publiczność, że pomieniony Iserlin poprzednie swe w datach pojaśnionych oświadczenia w zupełności potwierdzając, jak podług prawideł w nich opisanych postępował, tak też i nadal tym torem postępować ma zamiar. — Gdy zaś z łaski Nasyższego kredytów zaciągać nie potrzebuje i że nikomu on sam i jego niewydzielony syn Szachno nie są winnemi, śmiało wyznając, oświadcza: że takich i tym podobnych żadnych długowych, zastawnych, wieczystych i innych pożyczkowych zapisów, pod jakimibądź tytułem, jako niepotrzebnych, stanowić, wydawać, oblać lub aktykacją i przyznaniem upoważniać (oprócz plenipotencyów do podania prośb i innych procederowych, oraz handlowych, a jakie pewnym, zaufanym i dobrej konduity osobom wydawane formalnie bydz mogą), nie będe — Słowem: z ostróżnością postępując, tak wszystko czynić przedsiębiore, aby się uchronić od szkodenia sobie, swojej opinii i majątkowi, w potrzebie zaś odwołania terażniejszego lub wszy-

stkich oświadczeń, że sam osobiście Jewna Abramowicz Iserlin, bez dawania plenipotencyi, i to w Sądzie Głównym Mińskim one odwołać lub skassować może, zapowiadając, takowe oświadczenie aby przez Gazety było awizowane, uprasza. — Z mocy danej mi od Żałcego Kupca Jewny Iserlina plenipotencyi, podpisuję się: Szmoyła Łanda.

1832 roku miesiąca 8bra 17 dnia. Że takowe oświadczenie w skutek rezolucyi na podaną prośbę zapadłej, do Protokołu Potoczne-go Mińskiej Izby Cywilnego Sądu jest wpisane, poświadczam — Sekretarz Atanazy Reutt.

(518)

3 Na ulicy Skopówce w Domie Rogowskiej, Kareta podwyna jest do sprzedania, gdzie każdego czasu można oglądać i ocenie dowiedzieć się.

Полицмейстеръ Ожиговъ.

(527)

3 Scheda z exdywizyi wydzielona chat dziewigę w Czurloniach, w Powiecie Zawileyskim jest do przedania, Każdego dnia można znaleźć właściciela od godziny ósmey rano aż do dwonastey. mieszka w domu JW. Generałowej Fitynhoffowej przy ulicy Niemieckiej na 2gim piętrze.

Полицмейстеръ Ожиговъ. (530)

3 W domu chemicznym, w murach Akademii, są do sprzedania za pomierną cenę: trzy obrazy olejno malowane.

(532)

3 W Zameczku są do sprzedania Barany z gatunku Merynosow jak nyczystszej rassy, dwuletnie i trzyletnie. Cena stała 1szej klasy wynosi rubli sr. 10, klasy zaś 2giey rub. sr. 7. Kupione oddają się po ostrzyżeniu z wełny. (535)

3. Trzech braci i jedna siostra, sukcesorowie zesłego Doktora Medycyny, Kol. Asesora Ignacego Woynicza, w celu finalnego ukończenia między sobą działu rodzicielskiego spadku, zniesienia wszystkich ciężarów obarczających dom murowany trzypiatrowy na Sto-Jańskiey ulicy pod N. 436, w wspólnem ich władaniu będący, i zrzeczenia się aktorstwa tego domu na jedną siostrę Maryannę z Woyniczów Andersonową Kol. Assessorową, żądają pod ewikcyą tegoż domu ocenionego 8,000 rub. sr. zaciągnąć długi r. sr. 4,000 na trzy lata, z opłatą prawnego procentu; azatem upraszają osób mających do lokacyi kapitałów, o pożyczkę takowej summy na domie zupełnie swobodnym od innych długów i wszelkich ciężarów. Wilno 22 Apr. 1833 r. (534)

Печатамъ дозволяется П. Пракудинъ Горски.

3 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu ninieyszym ogłasza się, iż w Bessarabskim Obwodzie wzięty przeszłego 1832 roku za nieokazanie na piśmie świadectwa człowiek Józef Kiryliczenko, który się powiadał rodakiem Podolskiej Gubernii Jampolskiego powiatu, wsi Pokocinki, należącym do włościan obywatela Sagatowskiego, przymiotów następnych: wzrostu 2 arszyny $4\frac{1}{2}$ wierszków, włosy na głowie, brwiach i wąsach czarne, brode goli, oczy karę, nos i gęba mierne, twarz czysta, wieku lat 27. Marca 28 dnia 1833 roku.

Sowietnik Taranczuk.

Sekretarz Dżumiński.

(504)

NOWE DZIELA.

W tych dniach wydanie nakładem i drukiem
Teofila Glücksberga

B R A T J A K Ó B,

Powieść Pawła Kocka;

tłumaczył z francuzkiego

F. S. DMOCHOWSKI.

4 Tomy in 12mo. Cena na papierze lepszym
rubli srebrem trzy.

Prenumerotorowie odebrać mogą exempla-
rze w Księgarni Glücksberga. — W drukarni
tegoż znajdują się pod prassą dzieła następujące:

1. Henryk d'Effiot Markiz do Cinq-Mars, albo
spisek za czasów Ludwika XIII. Romans
historyczny z dziejów Francyi — przez Al-
freda de Vigny — tłumaczył E. F. Gurski —
4 Tomy in 12mo.
2. Wybór z dzieł Balzaka, zawierający: po-
wieści tłumaczone z dzieł jego: *Scènes de
la vie privée* i *Nouveaux Contes et romans
philosophiques*. Zbiór ten obejmować bę-
dzie: a, *La vendetta*. b, *Czerwona Kar-
czma*. c, *Lichwiarz*. d, *Życie Kobiety*
w pięciu powieściach — razem 4 tomy in
12mo.
3. *Lorynetka*, powieść przez Panią Delphine
Gay, z francuzkiego 2 Tomy in 12mo. (516)

Doniesienie Księgarskie.

Niżej podpisany ma honor donieść czyta-
jącej Publiczności, iż temi czasy znacznie po-
większył i uzupełnił swój magazyn Ksiąg we
wszystkich językach i we wszelkich rodzajach
literatury i nauk — przy czem oświadcza, że
gdy zbieg okoliczności sprawił, iż książki, mia-
nowicie w Warszawie drukowane, po znacznie
zniżonej cenie teraz u wydawców nabytemi
bydź mogą; niżej podpisany zatem ma zaszczyt
ogłosić, iż przez obszernie związki swoje, jest
w możności sprzedawać takowe dzieła, często
z większą, a zawsze z równą dla publiczności
dogodnością, jak którykolwiek z Księgarzy, i
że takowe zniżone ceny dzieł wspomnianych
w Księgarni swojej od 20 kwietnia b. r. usta-
nowił. — Katalog udzielany będzie w Księgarni.

Teofil Glücksberg Księgarz i Typograf
CESARSKIEJ Medyko-Chirurgi-
cznej Akademii. (517)

4. Polecając Szanownej Publiczności Wy-
roby z sztuczno lanego żelaza i bronzów, ja-
koto: brasolet, kolie na szyję, kulczyki, sprzą-
czki i innych przedmiotów damskich, tudzież
figur i biustów różnych, przycisków do papie-
rów, postumentów do zegarów, zastłon przed
świece, basreliewów, krucifixów, lichtarzy it. p.
z Fabryki upatentowanej J. L. Wemmer w War-
szawie, oraz chustki damskie (francuzkie zwane)
kapeluszy słomkowe (lustre zwane) kwiaty w nay-
nowszym guście, po cenach stałych fabrycznych
tak pojedynczo, jako też w wielkich partiach,
dostać można na placu Jarmarczonym, w budzie
narożnej od ulicy Biskupiej.

Wyroby z nowotnego srebra (Pahlfong

zwanego) jako to: noże, widelce, łyżki, lich-
tarze, imbryki, wazy, ostrogi, strzemienie i t. d.
z fabryki upatentowanej Heninger et C. w
Warszawie, nabyć można po cenach stałych fa-
brycznych w Budzie znajdujących się sztuczno
odlewów żelaznych. Nadmieniam się także, że
już używane nawet wyroby za dwie trzecie
wartości w zamian lub w gotowiznie przyjmuje się.

(526)

10. W domie Baranowiczów, położonym na
ulicy Wileńskiej blisko Dobroczyńności, jest do
najęcia od dnia 23 Apryla apartament, na górze,
dosyć wygodny, z kuchnią angielską, stajnią, wo-
zownią i dalszemi przynależnościami.

Полицмейстеръ Ожиговъ. (403)

Prenumerata.

Od dnia 1go teraźniejszego miesiąca
Kwietnia, zaczął się drugi Kwartal roku
bieżącego i odnowienie prenumeraty Kwar-
talowej na *Gazetę Kuryera Litewskiego*. Ce-
na zwyczajna:

Z pocztą srebrem rubli 4.

Bez poczty . . . — — — 2. k. 25.

Nowe Dzieła.

Z Drukarni Marciniowskiego wyszło no-
we dzieło i można dostać w Kantorze *Gazety
Kuryera Litewskiego*, pod tytułem:

RACHMISTRZ GOSPODARSKI.

czyli o Rejestraturze i Rachunkach Ekono-
micznych, zastosowanych do większych i mnie-
szych majątności, ku potrzebie samych właścicieli
lub ich officialistów; jakoto: ekonomów;
pisarzy: gorzelnianego, browarnego, ropina-
cyynego, prowentowego, fabrycznego i wościań-
skiego; oraz nadleśnego; kassjera; rachmistrza
i rządcy czyli kommissarza. Z dołączeniem po-
trzebnych wzorów na rejestraturę i rachunki Ta-
blic XXIX. przez Józefa Dyrmona.

Cena srebrem Rub. 1. Kop. 50.

z przesłaniem pocztą 1. — 30.

Córka dobra, powieść z francuzkiego . . K. 17½.

Z pocztą K. 25.

Don Felix de Mendoza kawalerzysta kastylijski,
komedia w 5ciu aktach p. P. Lopez de Vega
napisana, z hiszp. na franc., a z tego na polski
przełożona K. 17½.

Z pocztą K. 25.

Ferdynand i Agata, powieść ze zdarzenia w wieku
XVIII, przekład z rosyjskiego . . K. 12½.

Z pocztą K. 20.

Galerya obrazów życia ludzkiego czyli charaktery,
przez Amerykanina Washingtona Irvinga, prze-
kładał Józef Bychowicz. T. 2. . . . R. 2.

Z pocztą . . . R. 2. K. 25.

Grammaire française K. 20.

Z pocztą K. 30.

Jana Hermana z Neydenburku Ziemianin albo Go-
spodarz Inflandski. W roku M.D.C.LXII. do
druku podany, a teraz z niemieckiego na pol-
ski język przetłumaczony w roku 1671 i po-
wtórnym razem w druk podany w Słucku w
Drukarni roku 1673, a z tego przedrukowany
znowu r. 1823 K. 30.

Z pocztą K. 40.

Drukarnia A. Marciniowskiego.

DORWAŁA SIĘ DRUKOWAĆ. WILNO. 1833. d. 28 Kwietnia.

CENZOR LEON BOROWSKI.